

L'IEP assenyala el paisatge i la cultura com les oportunitats del territori

Les vinyes són un valor econòmic però també garants de la preservació paisatgística

FÈLIX

L'apunt

Al Baix Penedès, pitjor

El Baix Penedès és el que ho té més malament, assegura Albert Tubau després de les Jornades d'Estudis Penedesencs, que ha analitzat el present i el futur econòmic, social, cultural de les tres comarques del territori.

El creixement urbanístic en aquesta comarca ha estat bastant caòtic. El Garraf aguanta perquè és una comarca molt petita, en bona part protegida, i amb un turisme de qualitat a Sitges que frena fer-hi segons què. I a l'Alt Penedès el pes del vi és important. El Baix Penedès, en canvi, s'està convertint en el pati del darrer del pla metropolità. Això explica

iniciatives expansives que necessiten de territori. Iniciatives com el CIM o la plataforma del Corte Inglés s'expliquen per això, per entendre aquest rerepaís com a terreny erm. És una comarca molt vulnerable.

Les Jornades d'Estudis Penedesencs es van cloure, amb la presentació de les conclusions per part d'Albert Tubau, el dissabte 9, a l'Escola de Música Pau Casals del Vendrell que va acollir les sessions sobre cultura, sobre territori i paisatge i sobre l'encaix a la Catalunya del segle XXI. El cap de setmana anterior s'havia fet l'obertura a Vilafranca i les primeres ponències a Vilanova.

► L'Institut dedica les Jornades d'Estudis anuals al futur del Penedès

► S'hi aborda des de l'economia i les infraestructures fins a la cultura

// REDACCIÓ

El paisatge i la cultura són els dos havers amb què ha de comptar el Penedès per al seu futur. Va ser una de les conclusions coincidents a les diferents ponències i taules rodones de les Jornades d'Estudis Penedesencs que l'Institut d'Estudis Penedesencs (IEP) ha dedicat aquest 2010 a *El Penedès a la Catalunya del segle XXI*. Les conclusions de les jornades van ser presentades dissabte passat a la cloenda de les Jornades, al Vendrell, pel vicepresident de l'IEP, Albert Tubau.

Organitzades per àmbits temàtics, la primera sessió de treball –un cop feta la inauguració a Vilafranca– va abordar l'economia, a la seu de la UPC de Vilanova.

Amb David Moreno, d'Activa Prospec com a ponent, i Juanjo Espina (de Comerç i Turisme del Vendrell), Isidre Also (ADEG), Oriol Guevara (Incavi) i Alberto Rodríguez (CCOO) a la taula rodona, es va constatar l'heterogeneïtat de l'estructura econòmica del Penedès i el creixement dels darrers anys, que **no s'ha traduït en millores en la productivitat ni en el nivell de rendes**, comenta Tubau. **El futur passa pels sectors tradicionals (indústria, agricultura, comerç, turisme) però han d'anar lligats per un paisatge singular i per la cultura forta que tenim**, una idea que va aparèixer en posteriors debats.

Des d'aquesta taula, també, es va constatar que **som poc influents en els àmbits de poder, govern, entitats econòmiques**, i es va debatre especialment el sector del vi, **que només té futur amb vins de qualitat**.

Mariona Ferrer, professora de la Pompeu Fabra, va introduir el debat sobre política i societat, en què el Penedès planteja una situació **semblant a tot arreu, que obliga a revisar els models de participació. El cas de Vilanova, amb un 50%**

d'abstenció a les darreres municipals, va ser molt sobre la taula, apunta el vicepresident de l'IEP per exemplificar la desafecció del país. La recentment creada secció de Ciències Socials de l'IEP va aprofitar l'avinentsa per presentar l'estudi sobre aquest tema que està preparant, encara en procés d'extreure les conclusions.

Però aquest debat mereix encara una reflexió, per part d'Albert Tubau: **Després d'aquestes quatre jornades, amb gran varietat de temes, a pocs mesos de les eleccions autonòmiques, a pocs mesos de les municipals, la presència de càrrecs electes del territori va ser nul·la, més enllà d'aquells que estaven convidats. Es podria pensar que els polítics haurien d'estar interessats a veure de què es parla, què preocupa, quines visions diverses hi ha sobre el territori. Em sorprèn enormement aquesta deixadesa, aquesta manca d'interès**. De fet, un dels aspectes discutits per la taula rodona –amb Guillem Mercader, director del DIARI DE VILANOVA, i Josep Faura, de *Som Penedès*) va ser la nul·la reacció dels polítics locals davant aquestes xifres de no

participació al territori.

Encara a Vilanova, el dia 2 es va parlar d'infraestructures en un moment en què s'han de construir al Penedès la nova C-15, el tren orbital, l'autovia paral·lela a la AP7. **El concepte que es va posar sobre la taula és endreçar: hi ha d'haver indústria, vinya, turisme... però de manera endreçada, sense fer malbé més del necessari; la sostenibilitat de les infraestructures. I, al costat, va aparèixer de nou la idea de la Universitat del Penedès, la necessitat de potenciar més els estudis universitaris, més enllà de la UPC de Vilanova**.

El següent cap de setmana, el dia 8, les Jornades es van traslladar al Vendrell per abordar, en primer lloc, la cultura i confirmar la riquesa d'aquestes comarques pel que fa a museus, festivals, o una cultura popular, amb les festes majors al capdavant, **de les més potents del país. És un sector de futur, lligat amb l'activitat i el paisatge**. Avui, però, l'oferta cultural **és molt gran però molt atomitzada, cada poble organitza la seva programació, mentre que s'apostava a anar cap a sistemes culturals**. En aquest sentit, van

concloure els participants a la taula (Toni Sella, del Consorci de Sitges; Gerard Ramon, gestor cultural; Josep Soler, del Vinseum; Àngels Santacana, de l'Ajuntament del Vendrell) el turisme pot ser l'element que ajudi a organitzar la cultura.

El debat sobre el paisatge, el dia 9, va retornar a les tesis del primer debat, alertant de la necessitat de **cuidar la unitat paisatgística que és el Penedès, amb els marges, les mulasses, els garrofers, les vinyes..., que per si sola té discurs. I això lligat a un paisatge urbà**, que necessita d'un nucli antic viu. Un bé, el paisatge, com la natura, que no s'han aprofitat, diu Albert Tubau **perquè no ens ho hem cregut, ens ho han de venir a dir de fora. Pensem en la Toscana o la Provença: si endrecem el Penedès no hi tenim res a envejar**.

Jordi Cuyàs, director del Pla Estratègic del Penedès, va plantejar l'últim àmbit de debat: l'encaix del Penedès a la Catalunya del segle XXI. S'hi va parlar de la vegueria, una unitat que l'Institut ha defensat des de la seva creació, però també de la **condició geoestratègica del Penedès, al mig d'aquest**

rectangle entre Girona i Tarragona que és el 15% del territori català però el 85% de la seva població i de la seva activitat. Tocant de peus a terra, i més en la situació econòmica actual, l'activitat anirà aquí, l'activitat de gruix, i el Penedès està a l'ull del huracà, diu Tubau recollint el sentir de la taula. **Altres estan cuinant per a nosaltres; no ho evitarem però podem reconduir-ho**. La taula recomanava, doncs, aprofitar el Pla de Planificació del Penedès, guanyar cohesió territorial i interdependència per aconseguir un discurs propi i, alhora, ser més influents. Des de l'IEP es valora **de manera entusiasta** les 15 hores de debat i propostes que han suposat les Jornades d'Estudis. D'una banda, pel diàleg establert entre els agents del propi territori amb els estudiosos i analistes que se'l miren des de fora, i també per la riquesa que aporta la transversalitat i diversitat dels temes. Això ha fet, diu Albert Tubau, que les Jornades hagin interessat no només als fidels a l'activitat de l'IEP, sinó a un ampli ventall de gent interessada per la totalitat o per part dels debats proposats.

► Política

SIXTE MORAL

Uns 'estats generals' per a la vegueria

L'Institut d'Estudis Penedesencs ha culminat les seves jornades que al llarg d'un parell de caps de setmana han versat sobre el Penedès al Segle XXI. Divereses i interessants ponències s'han anat desenvolupant amb la voluntat de posar damunt la taula aspectes que tenen una significació social important. La cultura, els mitjans de comunicació, la participació política... temes tots ells que són imprescindibles a l'hora de significar un territori concret en un país. Significar el paper del Penedès a Catalunya no és una feina fàcil. Significar un territori com el nostre prop d'un àrea metropolitana i fer-ho intentant que no resti desdibuixat en una amalgama diversa però amb fort poder polític i administratiu no és tasca fàcil.

La política en la seva vessant parlamentària ja ha decidit que el Penedès no serà vegueria (després, els canvis de majories poden refer decisions), queda també palesat que en cas de rectificació el camí serà ben llarg i feixuc i encara ho serà més llegint la sentència del TC sobre l'estatut en la part que fa referència a la divisió territorial. I, com deïem, la mateixa via parlamentària ha dotat el país d'un necessari reconeixement d'una àrea metropolitana amb un poder polític prou notable com per difuminar els territoris que s'annexionin a la Regió I. Això són realitats que no poden amagar-se però que són prescindibles –ara per ara– per reestructurar la doctrina de la vegueria. Cal que posem negre sobre blanc unes bases sòlides i contrastables i inqüestionables que donin carta de viabilitat a la construcció de les vegueries.

Acaba aquí el camí per a la construcció d'una vegueria penedesenca? Crec que no. Segurament es tanca un dels canals polítics –n'hi haurà d'altres, és clar, també des de la mateixa política– però creiem que ara cal que es treballi des de la via de la civilitat entesa com a ciutadania preocupada pel seu futur en el pla territorial. I aquesta és una feina que no només cal deixar a la política, tot i ser

molt important i finalment imprescindible. Hi ha, però, també, un altre espai, el de la civilitat, que ha de tenir prou empena per estructurar un discurs que sigui prou atractiu, convincent, estructurant i sòlid des d'una perspectiva de voluntat territorial econòmic i social.

De com i quan cal estructurar el procés d'assentar les bases del Penedès com a vegueria no seré jo qui en doni resposta ni tan sols consell o recomanació. Hi ha prou institucions i organismes a les tres (quatre) comarques per fer de pal de paller i de convocar uns estats generals per assolir un document prou sòlid que emergeixi des de la civilitat i sigui incontestable des de la política. Ens caldrà un exercici de seducció de les administracions avui existents en el territori. Reivindico el Pacte de Sant Martí –creat per definir unes infraestructures– ampliat a la societat civil com un marc idoni i instrument per tirar endavant, treballar, debatre i fer propostes. Ja hi ha, crec, un nivell de teorització important, treballs de tesi i estudis sobre la situació i projecció del Penedès. Cal, doncs, harmonitzar tot aquest pòsit i bagatge destriant el gra de la palla i tenir unes conclusions vàlides sobre el territori. A més de

seduir les administracions cal inculcar il·lusió a la ciutadania. Estem en moments de crisi i en aquest moments calen seguretats i il·lusions, projectes engrescadors. Un discurs sòlid de territori que millori les condicions de la seva ciutadania i doni oportunitat de combatre la crisi des d'aquí és un discurs engrescador. Contra el pessimisme, contra els que diuen que ara no és moment de debatre aquestes temes perquè les prioritats són unes altres –en canvi sí sembla possible i prioritari debatre els toros i els correbous en un exercici d'hipocresia parlamentària inaudita– afirmem que és el moment de debatre el nostre futur territorial en l'àmbit social, en l'àmbit de les entitats i institucions. El trasllat a la política ja vindrà si hi ha la majoria per fer-ho.

El director del DIARI DE VILANOVA, en Guillem Mercader, feia una interessant reflexió sobre el paper de la premsa. Crec que els mitjans d'informació, a més de sobreviure en aquest temps com diu el mateix Mercader, tenen segurament l'autoritat moral i l'obligació cívica per impulsar el debat i fer una funció social que la política en aquest tema ha deixat, per moure's en el camp de l'estricta partidisme quan no un tacticisme de baixa volada.

► Política

QUETI VINYALS. ERC de Vilanova i la Geltrú

Companys, a cara descoberta

El teu exemple es dreça com un cim que ens fa bullir la sang dintre l'abisme i tot té la sortida en aquell crim, un dels més vils, dels nazis i el feixisme. Joan Brossa, 1971.

Avui, es compleixen els 70 anys de l'assassinat del president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys i Jover, l'únic president d'una nació democràtica d'Europa afusellat pel feixisme.

No és possible que els valors morals de la humanitat siguin trepitjats. Per damunt de tot, cal respondre amb confiança, l'optimisme energic i la serenitat tranquil·la, segura, i la resolució ferotge. Importa una cosa: la victòria... Paraules d'una carta redactada en francès per Lluís Companys, escrita dos mesos abans de la seva detenció.

Companys va ser detingut el 13 d'agost de 1940 a la Bretanya, on vivia amb la seva esposa Carme Ballester. El matrimoni s'havia instal·lat a La Baule-Escoubac, una població de la costa atlàntica francesa, per localitzar el seu fill Lluïset, ingressat al sanatori de l'Abbaye, d'on va desaparèixer arran de l'ocupació de la capital francesa per les tropes alemanyes, el juny de 1940. En aquell temps, tothom aconsellava al president i a la seva esposa que fugissin davant del perill que representava que poguessin ser detinguts pels alemanys, a punt d'ocupar la població on residien. No marxaré d'aquí fins que trobi el meu fill, en Lluïset, repetia Companys, amb fermesa. Al començament del mes d'agost d'aquell any 1940, amb la Baule en poder dels nazis, la policia alemanya, acompanyada d'uns quants policies espanyols, detingué Lluís Companys i, tot seguit, el va traslladar a París, on va ser empresonat a la presó de la Santé. Més tard, el van portar a Madrid, on va ser interrogat i torturat per la policia franquista de la Dirección General de la Seguridad del Estado. Finalment, al 10 d'octubre, el van portar fins a Montjuïc, on va ser sotmès a un consell de guerra sumaríssim amb sentència de mort. Poques hores abans de l'afusellament de Companys, la seva ger-

mana Ramona el va poder veure i li va comunicar una gran notícia: Lluís, han trobat el teu fill, en Lluïset...!. Quan Ramona Companys va sortir de la cel·la on va deixar el seu germà va confessar: Acabo d'enganyar el meu germà. Li he dit que han trobat en Lluïset, i això és fals. Ho he fet només per donar-li l'última satisfacció. Però sense ella saber-ho, no l'havia mentit, perquè feia pocs dies que un amic de la família havia retrobat en Lluïset en un centre de deficients mentals de Llemotges. Lluís Companys i Jover, president de Catalunya, moria a cara descoberta, amb els peus descalços trepitjant la terra que va estimar i que va defensar, proclamant: Per Catalunya!, a dos quarts de set de la matinada del 15 d'octubre de 1940, afusellat per l'exèrcit franquista al fossar de Santa Eulàlia del castell de Monjuïc. Tenia 58 anys.

A tots els qui m'han agreujat perdono; a tots els qui hagi pogut agreujar demano perdó. Si he de morir, moriré serenament. No queda tampoc en mi l'ombra d'un rancor. Donaré gràcies a Déu que m'hagi procurat una mort tan bella pels ideals. Ell ha volgut aquest destí, i li dec encara la gratitud d'aquesta placidesa i serenitat que m'omple en pensar en la mort, que veig atansar-se sense temor. La meua petita no podia esperar una fi més digna. Per Catalunya i tot el que representa de Pau, Justícia i Amor.

Avui, la Comissió per la Dignitat encara continua treballant perquè, després que la vicepresidenta del govern espanyol, Teresa Fernández de la Vega, adquirís el compromís d'anul·lar el procés Companys, es compleixi aquest fet que encara no s'ha produït. Encara és necessari, doncs, fer visible que els consells de guerra són procediments excepcionals mancats en general de les garanties constitucionals pròpies dels estats democràtics. A aquestes alçades, el govern de l'Estat espanyol, sigui quin sigui, no pot continuar mantenint el tracte de criminals a tants represaliats republicans que, com el president Lluís Companys, van ser jutjats i condemnats sense cap garantia democràtica. Per justícia i per dignitat!

CARTES AL DIRECTOR PER CORREU ELECTRÒNIC: opinio@diaridevilanova.cat

Cartes al director

Les cartes hauran d'estar signades i hi constarà el nom i cognoms del comunicant, l'adreça, el telèfon i el número de DNI. El DIARI es reserva el dret de publicar o extractar les cartes rebudes, que no podran sobrepassar les 20 línies mecanografiades. Els continguts han de ser respectuosos amb les persones, les entitats i les institucions, i es donarà prioritat als continguts locals. No s'atendran consultes o trucades telefòniques sobre originals no publicats o extractats.

Sense autorització

Ricardo López. Propietari dels restaurants El Groc i El Blau

VILANOVA I LA GELTRÚ

En relació a la carta publicada al DIARI el passat 20 d'agost, sota el títol *Resposta a l'article sobre peix vilanoví* i signada per un grup de restauradors i peixaters locals, vull manifestar que en cap cas vaig donar autorització perquè aparegués el nom dels restaurants de la meua propietat a la signatura i que no comparteixo el redactat de la carta. Tan sols se'm va comentar la voluntat d'un grup de persones d'escriure l'esmentada carta, però vull que quedi constància que en cap cas vaig ser coneixedor del seu redactat ni en sóc signant.

Un any sense tu, Antonio

M. Victòria Solor

VILANOVA I LA GELTRÚ

Quan la vida et pren un amic que estimes molt, l'impacte que et provoca és tan fort que no hi ha paraules per poder expressar el dolor que sents. També moltes llàgrimes per alleugerir-ho, això és el que vaig sentir aquell dia 8 d'octubre del 2009. Un cop molt fort que tots ja esperàvem, però que ens va deixar molt ensorrats.

Un any que voldríem esborrar i despertar un matí i poder comprovar que tot ha estat un malson. Antonio, avui encara sentim la teua veu explicant els teus acudits que ens feien riure tant. Però malauradament no és així i ens hem de conformar amb el teu record. I anomenant cada paraula dita per tu i recordant tots els moments viscuts al teu costat, malgrat tota la tristesa de la teua absència. Però tu, Antonio, has deixat una gran em-

premta, que són els teus fills i néts. I a tu, Carmeta, un gran buit però sempre tindràs la gran estimació que ell et va professar, i això sempre ho portaràs dins del teu cor.

Agraïment

Associació de Familiars i Amics de Malalts Mentals del Garraf

Del 30 de setembre al 8 d'octubre, s'han fet, per primer cop a Vilanova, unes jornades dins de la celebració del Dia Mundial de la Salut Mental, amb el lema *Qui mou la ment, mou el pensament*. Diversos recursos han fet actes per sensibilitzar i vèncer l'estigma que hi ha a les malalties mentals.

Des de l'Associació volem agrair el que van fer a totes aquelles persones anònimes que han col·laborat amb nosaltres. També a tots els músics que van actuar dissabte a la tarda dia 2 d'octubre a la plaça de les Neus, que van actuar gratuïtament sense buscar cap mena de lucre. Gràcies!

També volem donar les gràcies a la AE Talaia per ajudar-nos a organitzar la caminada del 3 d'octubre i també a l'A. Llaguts de la Confraria de Pescadors, per preparar-nos una fideuà tan bona. Gràcies a tots.

Agradecimiento

Familia García Martínez

VILANOVA I LA GELTRÚ

La familia de Antonia Martínez Perea quiere agradecer toda la atención recibida al servicio de cuidados paliativos de Sant Camil, a la Dra. Camell y a la enfermera Lourdes, que durante años han estado atendiendo a nuestra madre. Asimismo, queremos mostrar nuestro agradecimiento al servicio de PADES, que continuaron con su cuidado, y, en especial, a la Dra. Eloisa Álvarez y al enfermero José María. Expresamos todo nuestro agradecimiento también a todo el equipo del Hospital Sant Camil, que en todo momento nos ofrecieron

todo tipo de atención y apoyo.

Enhorabona a l'Institut d'Estudis Penedesencs

Jordi Medina Alsina

VILANOVA I LA GELTRÚ

Els passats caps de setmana l'Institut d'Estudis Penedesencs va organitzar unes jornades sota el títol *El Penedès a la Catalunya del segle XXI* on es va poder analitzar l'encaix i el paper que juga el territori del Penedès en el desenvolupament del nostre país. Des de la perspectiva de diferents professionals es va anar desglossant la situació actual del Penedès i les tendències futures en el camp econòmic, social, polític, de serveis i infraestructures, cultural, paisatgístic... Una situació i unes tendències que ens conviden a impulsar noves iniciatives per al futur del Penedès. És per això que cal agrair i donar l'enhorabona a l'IEP per l'èxit d'aquestes Jornades i pel paper que juga en el desenvolupament, protecció i defensa del nostre territori.

L'Institut d'Estudis Penedesencs ha llençat l'espurna per poder fer créixer el desenvolupament del Penedès i la seva singularitat en els diferents camps. Ara és l'hora que entre tots ens el creiem, el donem a conèixer i el desenvolupem deixant de banda els localismes injustificats i mirant més des d'un punt de vista de conjunt per fer del Penedès un territori cohesionat, amb una identitat inqüestionable i ric en totes les seves dimensions. Moltes mercès i enhorabona als membres de l'IEP.

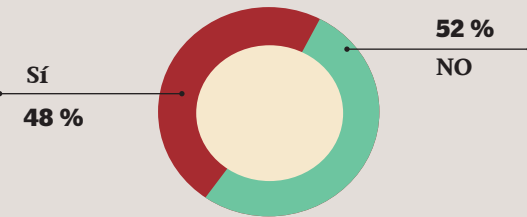
Aclariment

En la informació titulada Candidats gairebé decidits, apareguda a la plana 37 de l'edició del DIARI de la setmana passada, hi mancava el nom de Gerard Figueras com a candidat número 33 de CiU.

ON LINE

www.diaridevilanova.cat

Aplaudeix les càmeres de vigilància per restringir el trànsit?

EL FÒRUM

Data: 04-10-2010

Títol: La Renfe (una vegada més)

Autor: Carles Capellades

Comentari: Parlo per veu de la meua dona i probablement de molts usuaris de la Renfe. Aprofitant el vostre altaveu per poder amplificar les nostres queixes, tinc un gran dubte en forma de temps per als responsables de la Renfe. Com és possible que dia rere dia, el tren anomenat Civis que ve des de Sant Vicenç de Calders i té parada a Vilanova, i després només para una vegada a Sitges fins a Sants, tardi en alguns casos cinc minuts menys o fins i tot tardi el mateix temps que el que surt de Vilanova i para a totes les estacions (cinc) fins a Sants? És un misteri que passa cada dia, us asseguro que és una constant. És clar, Vilanova i la Geltrú és una petita població d'on sortim pocs usuaris de la Renfe diàriament i no mereixem una explicació. Gràcies.

www.diaridevilanova.cat

 Fotodenúncia

DIARI

// DOMÈNEC ARCO. VILANOVA I LA GELTRÚ

Des de fa més de quinze dies els contenidors de vidre i cartró situats al carrer del Gas davant el número 4 estan saturats i l'escampall d'objectes pot provocar accidents als vianants.

LIMPIEZA DE TUBERÍAS
Miguel Nicolás
C/ Manuel Tomás 40 - 5ª 2ª - 08800 VILANOVA I LA GELTRÚ
Tel.: 93.893.18.61
Móvil: 608.99.27.38

- Limpieza y desatascos de tuberías y desagües con alta presión.
- Vaciado de fosas sépticas y de pozos negros.
- Desatascos de váter, fregaderas, bajantes, etc.
- Limpieza de cisternas.
- Contratos de mantenimiento concertados.

Lampista
Precio justo, calidad compruébelo.
Instalador oficial de gas.
Tomàs Aguado
Tel. 93 815 04 79
Tel. 659 89 49 41

ARA ET NECESSITEM MÉS QUE MAI
Trucant a este número
93 895 31 00 - 629 48 52 13

Persones com tu
Junts combatem la pobresa i la injustícia

Intermón Oxfam
Sóc IO
FES-TE SOCI 902 330 331

Horari de les reunions informatives als pares, mares, alumnat de l'institut J.Mir:

Les reunions es faran a la Sala d'Actes del Centre:

Divendres 15 d'octubre:
1 ESO 18:30
2 ESO 19:30
Dissabte 16 d'octubre:
3 ESO 10:00
4 ESO 11:00
BATX. CICLES FORMATIUS 12:00

Recordeu que a la web del centre i a la URL trobareu informació el més actualitzada possible.
<http://www.xtec.es/iesjoaquimmir/>

La direcció de l'institut J.Mir

VILANOVA I LA GELTRÚ

El periòdic més antic de la premsa estatal. Edició, Redacció, Administració i Publicitat: Edicions del Garraf, S.L., carrer Sant Antoni, 2. Apartat de Correus 33 - 08800 Vilanova i la Geltrú. Telèfon: 93 814 91 91. Mòbil: 696 91 91 54. Fax: 93 893 45 65. Adreces electròniques: vilanova@diaridevilanova.cat, opinio@diaridevilanova.cat, comarca@diaridevilanova.cat, cultura@diaridevilanova.cat, esports@diaridevilanova.cat, administracio@diaridevilanova.cat. Direcció: gmercader@diaridevilanova.cat, rfrancas@diaridevilanova.cat. Publicitat: publicom@publicom.cat

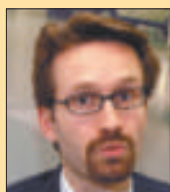

Les franges de 'gespa' de la plaça de les Neus es tapen amb llambordes

FOTO: FÈLIX

Finalment, els responsables de la reforma de la plaça de les Neus han decidit claudicar i tapar les franges en què inicialment es va plantar gespa amb llambordes. La idea del toc vegetal no ha tingut èxit, donada la poca extensió dels pans de gespa i de l'acció devastadora dels coloms, a banda de l'ús reiterat de la plaça. L'Ajuntament ha decidit plantar un xiprer a l'altra petita zona verda de la plaça, a tocar de la façana de l'església de Sant Antoni.

Amb
nom propi

Javier Martínez

Després de l'errada de no participar en la delegació de municipis catalans a Madrid, la PIVSAM ha decidit assistir a la fira Meeting Point. En èpoques difícils es fa encara més necessari donar a conèixer l'oferta de la ciutat.

PÀGINA 20

Albert Tubau

Quan l'Administració sembla absent, la societat civil aguanta. L'Institut d'Estudis Penedesencs, que té Tubau com a vicepresident, l'ha encertat amb les seves jornades. Injustificable la poca presència de polítics del Garraf.

PÀGINA 36

Joan Ignasi Elena

La gestió del govern municipal vilanoví treu un Bé en les enquestes. Això, però, no hauria de fer creure el govern municipal que tot va bé. Hi ha molts problemes, el principal dels quals la inacció contra la crisi econòmica.

PÀGINES 41 I 5

Àngel Alcolea

L'entrenador del CF Vilanova, un autèntic estudiós del futbol, té una difícil papereta per endreçar el rumb d'un equip prometedor però potser massa inexpert en la categoria. Hi ha temps per donar el tomb, si es manté la calma.

PÀGINES 41 I 42

Carme Farràs

La regidora d'Educació ribetana i el govern municipal han vist com finalment les obres de l'Institut Montgròs s'endarrereixen massa. La pressió de mares i pares ha obtingut finalment un resultat a mitges.

PÀGINA 24

Demana'ns La Lluna

A l'Eixample de Mar, a partir de

186.000*€

(*) En funció de disponibilitat d'estocs. Preu sense IVA.

902 11 59 59

GRUP QUALITAT
Celebrant 20 anys
www.grupqualitat.com